

altid er politisk enighed om, hvad der er unødvendigt eller overflødig.

Og jeg er også sikker på, at alle er enige om, at det såkaldte bøvl skal nedbringes. Problemet er blot, at det ikke er helt klart, hvad det består i, og hvorledes man skal afveje bøvlet i forhold til de mange positive virkninger, der kan være knyttet til det både for erhvervslivet og for samfundet.

Samtidig er det absurd at forestille sig, at Folketinget skulle vedtage love og regler, som hverken har konsekvenser for erhvervslivet eller for samfundet som helhed, for hvorfor skulle man i så fald vedtage dem?

Problemet i forbindelse med debatten om virksomhedernes administrative byrder er imidlertid, at ofte anses enhver regulering og en hvilken som helst regel som en byrde, og at diskussionen dermed har det med at afspores i en fuldstændig hovedløs debat om en total deregulering og indførelse af det, som nogle kalder for minimalstaten.

Indførelse af love og regler er jo normalt et resultat af en politisk proces og dermed af forskellige politiske vurderinger, og de samme forskelle vil derfor naturligvis også gøre sig gældende i vurderingen af de mulige konsekvenser.

Spørgsmålet om de administrative byrder er derfor ikke noget absolut i en eller anden objektiv forstand, men derimod en politisk størrelse, både når det gælder vurderingen af plusser og minusser.

Mange love og regler forpligter således virksomhederne til at udføre en række administrative arbejdsopgaver. De skal f.eks. aflevere årsregnskab og opfylde visse krav med hensyn til deres ansvarlige kapital, og disse regler er velbegrundede og ofte gennemført i Folketinget med meget brede flertal. Og i et moderne samfund som vores er der behov for regler, for reglerne er med til at sikre virksomhedernes eksistensgrundlag.

Der er også regler, der fremmer visse virksomheders afsætningsmuligheder, og der kan være tale om at skabe lige konkurrence på markederne, sikre indtægtsgrundlaget for staten eller regulere f.eks. genteknologien.

Og lovgivningen skal ud over at være enkel og gennemskuelig også sikre, at vi overholder vores forpligtelser over for de kommende generationer. Vi kan f.eks. ikke stifte stor statsgæld og forurene miljøet, uden at det efterlader en gæld til de næste generationer.

Erhvervslivets udgifter til nye love skal derfor ses i en større sammenhæng end den kortsigtede privatøkonomiske.

Selv om en del love og regler medfører administrative byrder, kan de således ofte indebære store fordele for virksomhederne såvel på kort som på lang sigt.

Det kan derfor ikke være et mål i sig selv at reducere antallet af love og regler; men unødvendige og overflødige regler må naturligvis afskaffes.

Samtidig kan nogle regler være svære at forstå eller være udformet på en sådan måde, at de er unødigt komplicerede og vanskelige at forstå, hvorfor der hele tiden kan være behov for at gennemføre forenklinger, ligesom det i et dynamisk samfund altid vil være vigtigt at holde øje med, hvilke regler der bliver forældede, og som derfor må afvikles eller ændres.

Men for at det kan ske på en fornuftig og seriøs måde er det vigtigt, at man forsøger at gøre sig klart, hvori problemerne består, og af hvilken karakter de er, ligesom man også må se det i forhold til de positive konsekvenser og de videre samfundsmæssige hensyn.

Det er således vigtigt at notere sig, at undersøgelser har vist, at omkring 70 pct. af virksomhedernes omkostninger i forbindelse med nye regler er engangsomkostninger, og at man derfor bør være varsom med hyppige revisioner af lovgivningen, ligesom ændringer her i sagens natur ikke vil kunne afhjælpe de administrative byrder. Men på andre områder er det vigtigt at lovgivningen løbende tilpasses.

Undersøgelser viser også, at virksomhedernes administrative omkostninger ved f.eks. at foretage indberetninger til det offentlige for næsten 40 pct.s vedkommende vedrører skattemæssige forhold og for ca. 25 pct.s vedkommende ligger inden for Erhvervsministeriets område. Og Arbejdsministeriets område tegner sig for små 10 pct., mens Miljø- og Energiministeriet tegner sig for ca. 5 pct. af de samlede omkostninger for virksomhederne.

Og hvad er det så for regler, der især opleves som belastende? Det er årsregnskabsloven, momsloven, skattekontrolløven, kildeskatte-loven og indberetningerne til Danmarks Statistik – som hovedregel til særdeles velbegrundede formål.

Generelt kan de administrative byrder opdeles i tre kategorier: oplysningspligt til det offentlige og indførelse og administration af nye regler og love samt betaling af forskellige gebyrer.